

женци-тъ на папа-та съ необикновенъ видъ и го о-
тървахъ. Наследника на Лъва и Стефана V съ по-
ругание испъдихъ изъ града въ 851 година. Следую-
щия папа Насхалия I обвинихъ че ослѣпилъ въ Ла-
теранския дворецъ двама свештенника и ги заклалъ;
тази работа се предаде на императорския комисаренъ,
зашто-то тогава западна-та Римска Империя бѣше
подновена и императоръ бѣше Лудовикъ благочест-
ви, сина на Карла велики. Ала преди да се рѣши и
разглѣда дѣло-то папа-та умрѣ, като очисти съвестъ-
та си съ една предсмъртна клѣтва, която направилъ
тържественно при присѣствие-то на 30 епископа. И
тѣй историята върху ослѣпление-то и убийство-то ос-
танала необеснена. Въ 872 год. папа Иванъ VIII се
принудилъ да плаща данъкъ на Мохамеданци-тъ,
които били превзели нѣкои крайморски мѣста въ И-
талия. Неаполитанския епископъ билъ тѣхенъ (на
мохамеданци-тъ) шпионинъ и приемалъ четвъртина-та
отъ онуй, което плащалъ папата. За тѣзи негови
лоши постѣпки папа-та го отлѣчи отъ църква-та и му
каза, че ще го прости само подъ туй условие, ако
примами мохамеданци-тъ на замока и ако *собствен-*
норжчно избие сички-тъ имъ главни предводители. Отъ
друга страна пѣкъ Римско-то духовенство състави
съзаклатие срѣшту самия папа Ивана VIII и рѣши:
да убие папа-та, да обере и оплячка черкова-та да
отвори врата-та на св. Панкратия и да пусне Мохамеданци-тъ въ града. Папа-та, който безъ съмнение
ималъ доволно число вѣшти шпиони, откри съзакле-
тие-то и осуети намѣрени-та на духовенство-то. Въ